

РЕШЕНИЕ

№ 18375

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3043** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалбата на „ШАМ ФУУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. О. М.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3, срещу: Мълчалив отказ на Директора па ТД НАП – С. да се произнесе по жалба, срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с вх. № С.-023-0000489/17.02.2026 г., издадено от Р. Я.-Г., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., по мотивирано искане на Р. Т. З. на длъжност Главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221125007495-020-002/04.02.2026 г.

С жалбата се излагат доводи, затова че действията на служителите на НАП са незаконосъобразни, налагането на обезпечителните мерки са неоснователни и целят закриване на стопанската на дейност на дружеството. Действията на служителите на НАП можело да се окачествят, дори като престъпно деяние.

Алтернативно е направено искане срещу горните действия на ТД НАП С., че съгласно чл. 250 АПК всички действия на органите на НАП по налагането на запора и невръчването на постановлението заедно с мотивите на „ШАМ ФУУДС“ ЕООД са незаконосъобразни и следва да бъдат прекратени. Въз основа на гореизложеното, се иска постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки да бъде отменено и запора върху банковата сметка на дружеството в „А. Б.“ БЪЛГАРИЯ да бъде вдигнат.

В съдебно заседание, жалбоподателят Ш. Ф. ЕООД чрез адв. О. М. – редовно призован, не се

явява, представлява се от адв. Г. от САК. Адвокат Г. иска съдът да отмени обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по съображения, изложено в жалбата и уточняващата молба към нея, защото действията на НАП срещу жалбоподателя били умишлени и недобросъвестни. Ответникът имал единствено за цел да се спре и да се закрие дейността на жалбоподателя. Твърди, че има мълчалив отказ, тъй като няма произнасяне в срок. Моли за срок за писмени бележки.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ТД НАП - С. – редовно призован, се представлява от юрк. В.. Юриконсулт В. иска съдът да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана и да потвърди процесното постановление като правилно и законосъобразно. В изложения писмен отговор твърдят, че не е налице хипотеза на мълчалив отказ, тъй като е налице произнасяне с уведомление, по което отговор от страна на жалбоподателя не е постъпил в указания срок, нито след това. Прави възражение за прекомерност. Претендира юриконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

По делото се установи, че със ЗВР № Р-22221125007495-020-001/ 16.12.2025 г. е възложена ревизия на „ШАМ ФУУДС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за КД от 01.01.2019 г. до 31.12.2024 г. и ДДС от 01.12.2020 г. до 30.11.2025 г.

Ревизията е възложена във връзка с доклад на ОП № П-22002325101923-ОИС-001/09. 07.2025 г. по повод това, че „ШАМ ФУУДС“ ЕООД е отразило в дневник покупки фактури с право на данъчен кредит от дружества, маркирани като рискови.

Изготвени са ИПДПОЗЛ № Р-22221125007495-040-001/28.01.2026 г. и № Р- 22221125007495-040-0002/04.02.2026 г.

Посочените документи не били връчени, тъй като ревизираното лице не е открито на декларирания адрес за кореспонденция и адрес по чл. 8 от ДОПК [населено място], ул. К. Б. I, № 130, ет. 2, ап. 3. На същия адрес се помещавала адвокатска кантора на адв. О. М., който не притежавал пълномощия да получава данъчни документи.

ЗВР № Р-22221125007495-020-001/ 16.12.2025 г. била в процес на връчване по реда на чл. 32 от ДОП.

От прегледа на данните в данъчното досие на дружеството се установило, че едноличен собственик на внесеня капитал в размер на 2,00 лв. и управител на дружеството е К. Ш. И. /Сирийска Арабска Република/.

За ревизирия период по ЗДДС 01.12.2020 г.- 31.10.2025 г. дружеството декларираше-Облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната свързани с продажбата на напитки с данъчна основа, подлежаща на облагане със ставка 20% в размер на 3 318 809,24 лв. и начислен ДДС в размер на 663 762,32 лв.

Облагаеми доставки с намалена ставка на данъка 9 % с място на изпълнение на територията на страната с данъчна основа на доставките облагаеми с 9% в размер на 5 508 831,25 лв. и начислен

ДДС в размер на 495 785,83 лв.

На основание чл. 66а от ЗДДС, във връзка с 15д, ал.1 от преходните и заключителни разпоредби на ЗДДС дружеството приложило ставка на данъка от 9 %. Съгласно чл. 15д, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗДДС със ставка в размер на 9% се облагали ресторантьорски и кетъринг-услуги, които се състояли в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи, това не се прилагало за ресторантьорски и кетъринг-услуги, които се състоят в доставка на бира, вино и спиртни напитки, включително в случаите по чл. 128 до 31 декември 2024 г. включително.

Дружеството ползвало специализирани оператори за доставка на стоки (храна) БГ Меню ЕООД, като доставките се осъществявали чрез тях, т. е. нямало предоставянето на ресторантьорски услуги.

С оглед дейността на ЗЛ, свързана с приготвяне на храна в обекта и доставянето и чрез специализирани оператори за доставка на храна и чрез наети за целта автомобили можело да се направи извод за липса на предоставяни ресторантьорски и кетъринг услуги по смисъла на 1, т. 61 от ДР на ЗДДС, а оттук и до неприложимост на диференцираната ставка на данъка от 9% по реда на чл. 66а от ЗДДС. В конкретния случай дейността на дружеството представлявала доставка на стока - храна, а не доставки на ресторантьорски и кетъринг услуги.

-Разликата между стойността на ДДС с 9% и ДДС с 20% била в размер на 605 971,44 лв., който подлежали на доначисляване.

Освен това „ШАМ ФУУДС" ЕООД декларирало ДДС, като данъчен кредит на стойност общо за периода 118 683,65 лв., за покупка на стоки и услуги от контрагенти, които фигурирали като рискови в ИМ на НАП като „Манич трейд СР" ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Джеси Лайф" ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Евросити" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и др. /дерегистрирани по ЗДДС лица, неоткриващи се на деклариранияте адреси за кореспонденция, с липсваща обезпеченост./.

Същият ДДС като данъчен кредит не следвало да се признае по реда на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, а за целите на облагането с корпоративен данък същите покупки съгласно чл. 16 от ЗКПО имали за цел отклонение от облагане с корпоративен данък, предвид което данъчните им основи на стойност 946 369,21 лв. не били взети под внимание в сумата на разходите на фирмата.

Очакваният размер на задълженията бил в особено големи размери - 1 282 149,78 евро, поради което за обезпечаване на очакваното публично вземане на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки, както следва: Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 1 282 149,78 евро и ТБ/доставчик на платежни услуги ТБ А. Б. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 1 282 149,78 евро.

Това се наложило, защото след извършена справка в ИС на НАП е констатирано, че дружеството има декларирани, но неплатени публични задължения. След направено проучване от публичния изпълнител, както и видно от електронната справка в имотния регистър към Агенция по вписванията, и информационната система на НАП е установено, че дружеството към момента не

притежава недвижими имоти. При извършена справка за ПС, с данни предоставени от КАТ е установено, че към момента ревизираното лице не притежава МПС/ППС. При извършена справка в ИС на НАП е констатирано, че лицето има открити банкови сметки в търговски банки, а поради факта, че за ревизираното лице не е констатирано от публичния изпълнител наличие на активи, годни да обезпечат задължението. При извършените от ревизиращия екип и публичния изпълнител проверки в ИС на НАП не били установени данни за наличие на такива, което обосновало извод, че задълженията няма да могат да бъдат събрани или събирането им ще бъде затруднено. Във връзка с гореизложеното, разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК в случая била неприложима и единствената възможност за обезпечаване на очакваните задължения на длъжника, можело да се осъществи, чрез налагане на заповед върху банковите му сметки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки номер , с изх. № С.-023-0000489/17.02.2026 г. е връчено на 12.03.2026г., по електронен път.

Жалба с вх. № Ж-22-266/20.02.2026 г., срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, е постъпила в ТД на НАП-С. на 20.02.2026 г. Същата е подадена от адвокат О. М., пълномощник на „Шам Фуудс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. При преглед на подадената жалба са констатирани от ответника нередовности, предвид което е изпратено Уведомление с изх. № Ж-22-266#2/04.03.2026 г. на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството. В същото е посочено, че в 7-дневен срок от получаване на уведомлението следва да се отстранят на основание чл. 147, ал. 2 от ДОПК установените нередовности като следва да се посочи актът/актовете на публичния изпълнител със съответните индивидуализиращи белези - дата и номер, против който е подадена жалбата, както и да се представи надлежно пълномощно на адвокат О. М. - САК, от което да е видно изричното делегиране на представителна власт за извършване на действия по обжалване на актове на публичния изпълнител. Уведомление с изх. №Ж-22-266#2/04.03.2026 г. е връчено на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството на дата 05.03.2026 г., което се установява от удостоверение за извършено връчване по електронен път. В предоставения 7-дневен срок, съобразно чл. 147, ал. 2 от ДОПК не е представен отговор от дружеството или от упълномощено лице, с който да се отстранят констатираните нередовности.

На дата 18.02.2026 г. на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството е изпратено писмо от Р. Я.-Г., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с което ревизиращият субект е уведомен за издаденото и изпратено за връчване постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като е посочено, че същото може да бъде получено в оригинал от ревизиращия екип, като за контакт със същия са отбелязани както номера на служебни телефони, така и имейл адреси. По данни от публичния изпълнител не са предприети действия от страна на жалбоподателя към получаване на издаденото постановление, съобразно изпратеното писмо.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С.-023-0000489/17.02.2026 г. е връчено на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството на дата 12.03.2026 г., като получаването е потвърдено на същата дата. Доказателства за извършеното връчване са приложени към административната преписка.

По делото е представена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното постановление, подадена е пред компетентния съд.

Съгласно чл.197, ал.1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Според разпоредбата на чл.197, ал.2 от ДОПК решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния вискател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. Според разпоредбата на чл.149, ал.2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Съгласно нормата на чл.149, ал.5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение на времето.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С.-023-0000489/17.02.2026 г. е обжалвано на 20.02.2026 г., при преглед на подадената жалба са констатирани нередовности, предвид което е изпратено Уведомление с изх. № Ж-22-266#2/04.03.2026 г. на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството. В същото е посочено, че в 7-дневен срок от получаване на уведомлението следва да се отстранят на основание чл. 147, ал. 2 от ДОПК установените нередовности като следва да се посочи актът/актовете на публичния изпълнител със съответните индивидуализиращи белези - дата и номер, против който е подадена жалбата, както и да се представи надлежно пълномощно на адвокат О. М. - САК, от което да е видно изричното делегиране на представителна власт за извършване на действия по обжалване на актове на публичния изпълнител. Уведомление с изх. № Ж-22-266#2/04.03.2026 г. е връчено на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството на дата 05.03.2026 г., което се установява от удостоверение за извършено връчване по електронен път. В предоставения 7-дневен срок, съобразно чл. 147, ал. 2 от ДОПК не е представен отговор от дружеството или от упълномощено лице, с който да се отстранят констатираните нередовности.

Предвид това срокът за произнасяне на ответникът не е започнал да тече, поради неотстраняването на нередовностите, за да се приеме, че е налице мълчалив отказ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство е постановлението за налагане на обезпечителни мерки. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното ПНОМ, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК и в рамките на неговите правомощия – Р. Я.-Г., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, както и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити. Процедурата по предварителното обезпечаване се прилага с цел да бъдат защитени интересите на държавата при трудно събираеми вземания, както и в хипотеза на затруднено или невъзможно събиране на публичните вземания, като същата представлява предвидено в нормата на чл. 121 от ДОПК изключение, допускащо налагането на обезпечителни мерки върху вземания, които нямат характер на установени и изискуеми, т.е. при които е налице

индикация за задължение.

Съгласно чл. 121, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящия случай е налице сезиране на публичния изпълнител с издадено мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения с изх. № Р-22221125007495-039-001/13.02.2026 г.

Съобразно нормата на чл. 195, ал. 4 от ДОГЖ длъжникът не се уведомява за исканото от органа по приходите предварително обезпечение, поради което и екземпляр от същото не му се предоставя. Мотивираното искане на ръководителя на ревизиращия екип за предварително обезпечаване на задължения не се предоставя на ревизирувания субект, тъй като целта му е да се предотврати извършването на действия и сделки с имуществото на лицето, които могат да доведат до ощетяване на бюджета и затрудняване събирането на публичните вземания, които предстои да бъдат установени с издаването на ревизионния акт.

В издаденото мотивирано искане от дата 13.02.2026 г. се посочва, че възложената на „Шам Фуудс“ ЕООД ревизия е във връзка с доклад на органи по приходите по повод на отразени в дневник покупки фактури с право на данъчен кредит от дружества, които са маркирани като рискови. Извършено е проучване на имущественото състояние на ревизираното лице, като съобразно направените констатации и предвид очаквания размер на предполагаемите задължения е направено искане за предприемане на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имущество на лицето, в резултат на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

От страна на публичния изпълнител е констатирано, че е постъпило мотивирано искане от компетентен орган по приходите, поради което същият е надлежно сезиран и е налице визираната в чл. 121, ал. 1 от ДОПК хипотеза.

Въз основа на извършения анализ на събраните по преписката доказателства и след преценка на фактите и обстоятелствата, публичният изпълнител е предприел, с оглед защита интереса на държавата при събирането на бъдещото вземане и опасността същото да се затрудни или да остане неудовлетворено, както и съобразявайки особено големия размер на предполагаемото задължение, обезпечителна мярка заповор на банкови сметки на дружеството. Следва да се отбележи, че при предприемането на обезпечителната мярка, публичният изпълнител е извършил от своя страна проучване на имущественото състояние на ревизирувания субект, както и анализ на събрания по преписката от ревизиращия екип доказателствен материал, въз основа на което е издал постановление, което съдържа всички установени в закона задължителни реквизити, като размерът на обезпечителната мярка съответства на очаквания размер на задълженията. В мотивираното искане, издадено от ревизиращия екип е посочено, че оказваният размер на задълженията, които предстои да бъдат установени, е 1 282 149,78 евро към дата 13.02.2026 г. В Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С.-023-0000489/17.02.2026-размерът на предприетата обезпечителна мярка заповор на банкови сметки, находящи се в А. Б. България АД и Ю. България АД е също до сумата от 1 282 149,78 евро към дата 13.02.2026 г., поради което в настоящия случай не е налице хипотеза на несъразмерност или свръхобезпеченост на вземането.

На следващо място, във връзка с указание в Разпореждане №11192 от 22.03.2026 г., за представяне на конкретни съображения относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, посочени в нормата на чл. 146 от АПК.

По отношение на основанието за оспорване на административен акт, визирано в разпоредбата на чл. 146, т. 1 от АПК, а именно липса на компетентност, Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С.-023-0000489/17.02.2026 г. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК.

На следващо място, в т. 2 на чл. 146 от АПК, е визирано основанието за оспорване на административен акт неспазване на установената форма. В това отношение Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 17.02.2026 г. е издадено в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

В т. 3 на чл. 146 от АПК е нормирано основанието за оспорване на административен акт съществено нарушение на административнопроизводствени правила. В настоящия случай не се установява нарушение на законови разпоредби при издаване на оспорения административен акт. Спазена е процедурата, нормирана в разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

По отношение на основанието за оспорване на административен акт, касаещо противоречие с материалноправни разпоредби, визирано в т. 4 на чл. 146 от АПК, при преглед на фактическата обстановка се формира извод, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 0260022-023-0000489/17.02.2026 г. е законосъобразно и обосновано. Публичният изпълнител е действал добросъвестно и справедливо в законоустановените си правомощия, при спазване на предвидения ред и форма за това.

В т. 5 на чл. 146 от АПК е визирано основанието за оспорване на административен акт несъответствие с целта на закона, като в настоящия случай се установява, че при издаване на обжалваното постановление не се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта. Законодателят е предвидил процедурата по налагане на предварителни обезпечителни мерки с цел да бъдат защитени интересите на държавата при трудно събираеми вземания, както и в хипотеза на затруднено или невъзможно събиране на публични вземания. Целта е да се съхрани имуществото в патримониума на ревизирувания субект. В това отношение в Определение №8428 от 27.10.2022 г. по адм. дело №9720/2022 г. на Административен съд - София-град и в Определение №5711 от 04.07.2023 г. по адм. дело №6053/2023 г. на Административен съд - София-град се приема, че когато размерът на предполагаемите вземания е особено голям, това обстоятелство обуславя наличието на предпоставките на чл. 121, ал. 1 от ДОПК - опасност от затрудняване събирането на задължения за данъци. В настоящата хипотеза размерът на бъдещите задължения на ревизирувания субект е особено голям, а именно 1 282 149,78 евро, което обуславя и извод за наличие на визираните в нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставки. Също така при извършеното проучване на имущественото състояние на ревизирувания субект е установено, че същият не притежава активи, годни да обезпечат предполагаемия размер на задължението в цялост.

По отношение искането по чл. 250, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.250, ал.1 от АПК всеки, който има правен интерес, може да

иска прекратяването на действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закона. Анализът на разпоредбата сочи, че за да е допустима и основателна защитата по реда на чл.250, ал.1 от АПК, е необходимо кумулативно да са налице следните предпоставки: 1. да са осъществени фактически действия, извършени от административния орган; 2. фактическите действия да не се основават на нормативен или административен акт; 3. фактическите действия да не са прекратени към момента на търсената съдебна защита.

От доказателствата по делото се установява, че исканите за преустановяване действия – служители на ТД на НАП-С., по налагане на ПОМ, са фактически действия, извършени от административен орган.

Следователно първата предпоставка не е налице.

От представеното по делото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с вх. № С.-023-0000489/17.02.2026 г., се установява, че тези действия са извършени съответно от служителите на НАП с цел обезпечаване на вземания и са завършили със съответния административен акт, които не е отменен или обявен за нищожен, за отмяната им също следва да е издаден съответен административен акт. В този смисъл не е налице и втората предпоставка за основателност на настоящото искане.

Но анализът на разпоредбата на чл.253, ал.2 от АПК, според която с разпореждането на съда се нарежда да бъдат прекратени безусловно действията, сочи, че тези действия не трябва да са завършили. Съдебната практика е константа, че се прекратява нещо, което се случва сега, в момента и не може да се прекрати нещо, което е вече осъществено. В разглеждания случай исканите за преустановяване действия са извършени и запорите са наложени.

Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбата на „ШАМ ФУУДС“ ЕООД, с която е направено искане по чл.250, ал.1 от АПК, за прекратяване на действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закона, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С.-023- 0000489/17.02.2026г. е правилно и законосъобразно, а жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана, тъй като срокът за произнасяне на ответникът не е започнал да тече, поради неотстраняването на нередовностите, от страна на оспорващия, за да се приеме, че е налице мълчалив отказ, още повече е налице Уведомление с изх. № Ж-22-266#2/04.03.2026 г., с което от ответникът се е произнесъл и то е изпратено на декларирания електронен адрес за кореспонденция с дружеството.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С., следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 100 евро.

Водим от горното, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ШАМ ФУУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. О. М.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3, срещу: Мълчалив отказ на Директора на ТД НАП – С. да се произнесе по жалба, срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с вх. № С.-023-0000489/17.02.2026 г., издадено от Р. Я.-Г., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., по мотивирано искане на Р. Т. З. на длъжност Главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221125007495-020-002/04.02.2026 г.

ОСЪЖДА „ШАМ ФУУДС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ евро.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.